

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/125/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113216145
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113216145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Alexandry Hanusovej a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcov: X/ R.. B. V.Ú., B. M. XX, W.H., I. M. L., X/ R.. Q. V., B. M. XX, W., I. M. L., obaja zastúpení Mgr. Antonom Mrázekom, Na Kalvárii 2, Bratislava, X/ X.. Q. W., S. XX, K., I. M. L., zastúpený advokátom JUDr. Júliusom Brichtom, Grösslingová 6-8, Bratislava, proti žalovaným: X/ Slovenská L., za N. N. Okresný Ú.L. Z., G.R. XX, Z., X/ S. Q., K. X, Z., zastúpená advokátom JUDr. Matejom Marhavým, Šafárikovo námestie 4, Bratislava, T. U. I. E. T. B. M. B., na odvolanie žalobcu 3/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 11C/92/2013-494, zo dňa 29.6.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žalovanému 1/ nepriznáva proti žalobcovi 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanej 2/ priznáva proti žalobcovi 3/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie voči žalobcom 1/ a 2/ zastavil (výrok I.); žalobu žalobcu 3/ v celom rozsahu zamietol (výrok II.); rozhodol, že v zastavenej časti žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.) a v zamietajúcej časti žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

2. V odôvodnení uviedol, že pôvodní žalobcovia 1/ - 7/ (o.i. žalobcovia 1/, 2/ a právny predchodca žalobcu 3/) sa žalobou doručenou dňa 10.12.1999 domáhali určenia neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti - obytnom dome súpisné č. XXXXXX v Z. na K. X, nachádzajúcom sa na pozemku parc. č. XXXX, zapísanom na liste vlastníctva č. XXX pre okres Bratislava I, obec Z. - M. W., k. ú. M. W., ktorá bola medzi žalovanými 1/ a 2/ uzavretá dňa 21.7.1998 a vklad ktorej do katastra nehnuteľností bol povolený rozhodnutím Okresného úradu Bratislava I, katastrálneho odboru č. V XXXXX/XX zo dňa 27.7.1998. Podľa žaloby boli žalobcovia podielovými spoluvlastníkmi špecifikovanej nehnuteľnosti. Žalovaný 1/ ako vtedajší podielový spoluvlastník nehnuteľnosti previedol svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 12/96 (teda 1/8) na žalovanú 2/ kúpnu zmluvou č. XXX/XX zo dňa 21.7.1998. K prevodu spoluvlastníckeho podielu na dotknutej nehnuteľnosti zo žalovaného 1/ a žalovanú 2/ na základe zmluvy zo dňa 21.7.1998 došlo pri opomenutí predkupného práva žalobcov v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka.

3. Po začatí konania pôvodný žalobca 3/ X.. L. W. dňa 15.6.2006 zomrel. Súd prvej inštancie v konaní pokračoval s jeho právnym nástupcom X.. W.. Q. W., ktorý súhlasil so svojím vstupom do konania (§ 107 ods. 3 O.s.p.).

4. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 22C/142/99-154, zo dňa 29.6.2006, vylúčil návrh žalobcov 1/, 2/ a 3/ na samostatné konanie.

5. Žalobca 3/ v konaní tiež namietal, že jeho právny predchodca X.. L. W. nepodpísal prehlásenie zo dňa 19.6.1998, ale podpísal ho za neho R.. B. X.. Jeho právny predchodca síce R.. B. X. udelil plnú moc, ale on ju pri podpísaní prehlásenia zo dňa 19.6.1998 prekročil, pretože na vzdanie sa predkupného práva nebol splnomocnený. X.. L. W. nesúhlasil s prekročením plnej moci R.. B. X., a preto podal návrh na začatie konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy.

6. Nakoľko žalobcovia 1/ a 2/ vzali žalobu späť, pričom žalovaní 1/ a 2/ s týmto späťvzatím súhlasili, súd prvej inštancie konanie voči žalobcom 1/ a 2/ zastavil (výrok I.).

7. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že pôvodní žalobcovia 1/ - 7/ (X. X. S., K. X, Z., X. R.. B. V., K. X, Z., X. R.. Q. V., K. X, Z., X. W. M., K. X, Z., X. K. K., K. X, Z., X. W.. F. Š., M. XXZ., X. L. W., Q. XX, Z.), T. K., N. W., B.. M. W. a bývalý Okresný úrad v Bratislave I boli pred podpisom kúpnej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 21.7.1998 podielovými spoluvlastníkmi špecifikovanej nehnuteľnosti. Žalovaná 2/ užívala byt na treťom poschodí uvedeného bytového domu na základe rozhodnutia Obvodného národného výboru v Bratislave I č. Byt XXX-X-XXXX/XX zo dňa 17.12.1979 o schválení výmeny bytov a na základe dohody s bývalým manželom zo dňa 3.1.1986, že byt bude po rozvoде užívať ona. Podieloví spoluvlastníci X. S., R.. B. V., R.. Q. V.Í., W. M., T. K., K. K., W.. F. Š., L. W., N. W. F. B.. M. W. dňa 19.6.1998 podpísali prehlásenie, že súhlasia, aby byt na III. poschodí napravo od schodov a teda 1/8 podiel vlastníctva na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre okres Bratislava I, obec Z. - M. W., N.Ú.. M. W., odkúpila p. Q. (žalovaná 2/), užívateľka predmetného bytu. R.. B. V. F. R.. Q. V.L. ako žalobcovia 1/ a 2/ prehlásenie podpísali vlastnoručne. Za X.. L. W. ako právneho predchodcu žalobcu 3/ prehlásenie podpísal R.. B. X. na základe plnej moci. Uvedení podieloví spoluvlastníci a R.. B. X. podpísali prehlásenie na domovej schôdzi. R.. B. X. disponoval v tom čase splnomocnením, ktoré mu udelil X.. L. W. - splnomocnenie nie je datované, no uvádza sa v ňom, že podpis X.. L. W. bol overený v Spolkovej republike Nemecko, v meste W. dňa 27.12.1990. V splnomocnení sa uvádza: „Splnomocňujem pána R.. B. X., narod. 14.3.1923, bytom v Z., Q. U.. XX, aby za mňa vybavoval vrátenie môjho bytu v Z., na K. U. Č.. X (1/8 domového podielu). X.. L. W., Y. M. X, D.-XXXX W., I. M. L..“. R.. B. X. sa týmto splnomocnením vo všeobecnosti preukazoval a podieloví spoluvlastníci mali vedomosť, že koná na základe splnomocnenia. Následne Slovenská republika zastúpená Okresným úradom Bratislava I ako predávajúci a žalovaná 2/ ako kupujúca uzatvorili dňa 21.7.1998 kúpnu zmluvu č. XXX/XX, ktorou predávajúci previedol na kupujúcu vlastnícke právo k podielu 12/96 (teda 1/8), ktorý predstavuje 4,5 izbový byt č. 12 na III. poschodí v obytnom dome v Z. na K. U. X, a podiel na pozemkoch parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere 345 m2, parc. č. XXXX/X, záhrada o výmere 323 m2, parc. č. XXXX/X, zastavané plochy vo výmere 20 m2, parc. č. XXXX/X, zastavané plochy vo výmere 19 m2, parc. č. XXXX/X, zastavané plochy vo výmere 20 m2, všetky zapísané na liste vlastníctva č. XXX pre okres Bratislava I, obec Z. - M. W., N.Ú.. M. W.. Žalovaná 2/ zaplatila kúpnu cenu 280.500,- Sk dňa 21.7.1998. Okresný úrad Bratislava I, katastrálny odbor zavkladoval vlastnícke právo žalovanej 2/ do katastra nehnuteľností dňa 27.7.1998 pod č. V XXXXX/XX.

8. Právny predchodca žalobcu 3/ v priebehu konania nenamietal, že by R.. B. X. prekročil splnomocnenie, ktoré mu udelil. Neuvádza sa to ani v návrhu na začatie konania zo dňa 7.12.1999, doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 10.12.1999. Až žalobca 3/ tvrdil, že R.. B. X. prekročil splnomocnenie, ktoré mu udelil jeho právny predchodca. Netvrdil, kedy toto prekročenie splnomocnenia a prípadný nesúhlas jeho právneho predchodcu s prekročením splnomocnenia oznámil žalovaným 1/ a 2/; uviedol len, že nesúhlas s prekročením splnomocnenia je daný podaním žaloby o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 21.7.1998 jeho právnym predchodcom. Právny predchodca žalobcu 3/ a R.. B. X. už zomreli.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že X. S., R.. B. V., R.. Q. V., W. M., T. K., K. K., W.. F. Š., L. W., N. W., B.. M. W. a žalovaný 1/ boli v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 21.7.1998 medzi žalovanými 1/ a 2/ podielovými spoluvlastníkmi špecifikovanej nehnuteľnosti. Rovnako nebolo sporné uzavretie tejto kúpnej zmluvy a jej obsah. Sporným medzi stranami zostalo, či prehlásenie podielových spoluvlastníkov (v tomto prípade už len právneho predchodcu žalobcu 3/) o ich súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu na žalovanú 2/ možno považovať za úkon smerujúci k vzdaniu

sa predkupného práva a či splnomocnený zástupca pôvodného žalobcu 3/ R.. B. X. konal nad rámec splnomocnenia, ktoré mu udelil X.. L. W., a či jeho konanie má účinky neuplatnenia predkupného práva splnomocniteľa.

10. Žalobca 3/ podľa súdu prvej inštancie nepreukázal, že by žalovaná 2/ mala vedomosť o prekročení plnomocenstva R.. B. X.. R.. B. X. sa pravidelne v mene právneho predchodcu žalobcu 3/ zúčastňoval domových schôdzí a konal za neho pred orgánmi štátu; mala teda vedomosť, že plná moc pre R.. B. X. existuje. R.. B. X. podpísal prehlásenie o súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu na žalovanú 2/ spolu s ostatnými podielovými spoluvlastníkmi na domovej schôdzi; v tom čase nikto nenamietal, že by R.. B. X. nebol oprávnený takto konať. Žalobca 3/ nepreukázal, že by jeho právny predchodca bezprostredne po urobení tohto právneho úkonu (prehlásenia zo dňa 19.6.1998) s ním nesúhlasil a že by tento nesúhlas bezodkladne doručil žalovanému 1/ či žalovanej 2/ tak, aby nevykonávali ďalšie úkony smerujúce k prevodu vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21.7.1998. Neschválenie úkonu splnomocnenca podľa § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí splnomocniteľ urobiť výslovným spôsobom a bezodkladne tak, aby bolo z neho nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, aký úkon splnomocnenec urobil nad rámec splnomocnenia a aký úkon splnomocniteľ neschvaľuje. Až v takomto prípade nastanú účinky nesúhlasu predpokladané v § 33 ods. 1 Občianskeho zákonníka a splnomocniteľ nebude viazaný úkonom urobeným jeho splnomocnencom nad rámec splnomocnenia. Právny predchodca žalobcu 3/ výslovne žalovaným 1/ a 2/ bezodkladne po podpísaní prehlásenia dňa 19.6.1998 expressis verbis neoznámil, že neschvaľuje právny úkon podpísania prehlásenia urobený svojím splnomocneným zástupcom R.. B. X.. Podľa súdu prvej inštancie tak platí nevyvrátiteľná domnienka, že právny úkon spočívajúci v súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu na žalovanú 2/ zachytený v prehlásení zo dňa 19.6.1998 schválil od jeho počiatku. Za oznámenie o neschválení právneho úkonu nemožno považovať podanie žaloby zo dňa 7.12.1999 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, pretože neobsahuje jednoznačnú špecifikáciu nesúhlasu právneho predchodcu žalobcu 3/ s podpísaním prehlásenia zo dňa 19.6.1998 jeho splnomocnencom R.. B. X.. Odhliadnuc od tejto skutočnosti nemožno hovoriť ani o splnení podmienky bezodkladnosti, pretože žaloba bola podaná až po viac ako jednom roku po podpísaní prehlásenia zo dňa 19.6.1998, uzatvorení kúpnej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 21.7.1998 a po rozhodnutí o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech žalovanej 2/ dňa 27.7.1998. Vychádzajúc z uvedených skutočností a právnych predpisov platí nevyvrátiteľná domnienka, že právny predchodca žalobcu 3/ schválil prekročenie splnomocnenia R.. B. X. spočívajúce v súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach; v tomto rozsahu vstúpil do práv a povinností svojho predchodcu aj žalobca 3/.

11. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal obsahom právneho úkonu - súhlasu s prevodom spoluvlastníckeho podielu - či predstavuje vzdanie sa predkupného práva podielových spoluvlastníkov pri prevode spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu (žalovanú 2/). Mal za to, že ak podieloví spoluvlastníci súhlasili s prevodom spoluvlastníckeho podielu na žalovanú 2/, je logicky zrejmé, že sa pre daný prípad vzdali svojho predkupného práva v jej prospech. Opačný výklad by bol nelogický, t.j. pre aký iný účel by takýto súhlas dávali, resp. prečo by takýto súhlas podpisovali, ak sa nechceli vzdať svojho predkupného práva. K rovnakému záveru dospel aj Okresný súd Bratislava I v rozsudku č.k. 22C/142/99-284 zo dňa 6.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/102/2011-328 zo dňa 20.9.2012 a opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/102/2011-337 zo dňa 11.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.11.2012. Súd prvej inštancie sa teda nestotožnil s argumentom žalobcu 3/, že prehlásenie podielových spoluvlastníkov neznamenal vzdanie sa svojho predkupného práva, pretože v prehlásení chýbali podmienky ponuky prevádzaného spoluvlastníckeho podielu. Keď totiž raz podielový spoluvlastník pred prevodom spoluvlastníckeho podielu iného podielového spoluvlastníka k tej istej nehnuteľnosti vyhlási, že súhlasí s prevodom tohto konkrétneho spoluvlastníckeho podielu na konkrétnu (tretiu) osobu, tak nepochybne prejavil vôľu, že nemal záujem takýto spoluvlastnícky podiel (voľný na predaj) v danom momente kúpiť. Nemôže sa ani následne dovolávať porušenia svojho predkupného práva. Iný výklad by bol nelogický, pretože nemožno na jednej strane súhlasiť s prevodom voľného spoluvlastníckeho podielu na tretiu osobu (tesne pred jeho prevodom) a zároveň si k tomu istému spoluvlastníckemu podielu v tom istom čase uplatňovať aj predkupné právo. Vo vzťahu k určitosti predmetu prehlásenia o súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu mal súd prvej inštancie za to, že predmet prevodu bol vymedzený dostatočným spôsobom na to, aby ho nebolo možné zameniť s iným predmetom; súhlas bol daný na prevod spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/8 na nehnuteľnostiach zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre okres Bratislava

I, obec Bratislava - M. W., N.. Ú.. M. W., v reále - dom s dvorom a záhradou na K. U. č. 9 v Bratislave a tomu zodpovedajúce užívanie bytu č. 12 na III. poschodí napravo od schodov. Predkupné právo žalobcu 3/ vyplývajúce z § 140 Občianskeho zákonníka preto nebolo porušené a nevedie k neplatnosti kúpnej zmluvy č. XXX/XX zo dňa 21.7.1998. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (nevyvrátiteľná domnienka o schválení prekročenia konania splnomocnenca R.. B. X., vzdanie sa predkupného práva všetkými podielovými spoluvlastníkmi) súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok III.).

12. O náhrade trov konania v zamietajúcej časti rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p. a úspešnému žalovanému 1/ nepriznal náhradu trov konania, pretože ju nežiadal (výrok III.). Náhradu trov konania nepriznal ani úspešnej žalovanej 2/, pretože ju v zákonnej trojdňovej lehote nevyčísliť a iné trovy, ako trovy právneho zastúpenia, jej zo spisu sp. zn. 11C/92/2013 nevyplývajú (výrok III.). O náhrade trov konania v zastavujúcej časti rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (výrok IV.).

13. Proti zamietajúcej výroku (a súvisiacemu výroku o nepriznaní náhrady trov konania v zamietajúcej časti žalovaným 1/ a 2/) rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca 3/ a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a jeho žalobe vyhovieť, resp. zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom, že nevykonaním navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Nestotožnil sa s argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadom platnosti nevyvrátiteľnej domnienky, že jeho právny predchodca schválil prekročenie splnomocnenia R.. B. X. spočívajúce v súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach. Túto argumentáciu vnímal ako vychádzajúcu z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočne odôvodnenú. Uviedol, že ak by sa aj malo jednať o prekročenie plnomocenstva, podanie predmetnej žaloby je bez ďalšieho možno považovať za oznámenie nesúhlasu s konaním splnomocnenca tretej osobe, s ktorou splnomocnenec konal; bezodkladnosť je potrebné striktnie viazať na čas, kedy sa splnomocniteľ o prekročení plnomocenstva reálne dozvedel, čím sa však súd prvej inštancie nezaoberal v potrebnej miere, resp. vôbec.

15. Poukázal na § 33b ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého plnomocnenstvo zanikne vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené. V predmetnom prípade nadobudol X.. L. W. spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti na K. X v roku 1995 a z tohto dôvodu zaniklo v roku 1995 plnomocnenstvo udelené R.. X.. Ak potom niekto koná bez plnomocenstva vôbec, ten za koho sa konalo, nemá vôbec povinnosť konať a upovedomiť tretie osoby, že konanie neschvaľuje. Je teda zrejmé, že v čase podpísania predmetného prehlásenia zo dňa 19.6.1998 už bol právny predchodca žalobcu 3/ vlastníkom spoluvlastníckeho podielu na predmetnom dome, a teda vyššie citované splnomocnenie udelené R.. X. zaniklo niekoľko rokov pred tým, ako podpísal R.. X. prehlásenia zo dňa 19.6.1998. Vo vzťahu k predmetnému prehláseniu sa preto celkom nepochybné jedná práve o konanie za iného bez plnomocenstva.

16. Žalobca 3/ mal na uvedenom základe za to, že je nutné vysloviť neplatnosť predmetného prevodu, nakoľko zákonné predkupné právo ostatných spoluvlastníkov spoločnej veci nebolo dodržané, spoluvlastníkovi domu X.. L. W. nikdy nebol spoluvlastnícky podiel ponúknutý na kúpu a on s jeho prevodom na žalovanú 2/ nevyslovil súhlas, ani sa nevzdal svojho predkupného práva. Prehlásenie o súhlase s prevodom spoluvlastníckeho podielu na spoločnej veci jeho právny predchodca nepodpísal a ani na takýto úkon nesplnomocnil R.. X. ani inú osobu. Žalovaným 1/ a 2/ muselo byť dobre známe, že plnomocnenstvo, na základe ktorého mal R.. X. údajne konať v mene X.. L. W., sa v žiadnom prípade nevzťahovalo na vykonávanie práv spoluvlastníka spoločnej veci a že došlo k jeho zániku vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, t.j. nadobudnutím spoluvlastníckeho podielu na dome X.. L. W.. Plnomocnenstvo sa týkalo vrátenia spoluvlastníckeho podielu k domu X.. L. W. v rámci reštitúcií (pričom spoluvlastnícky podiel v tom čase už bol vrátený), čo bolo žalovanej 2/ známe; pre vykonanie riadnej ponuky X.. L. W. ako spoluvlastníkovi ale nič neurobila, hoci jej bola známa jeho adresa v Nemecku. X.. L. W. uvedený úkon (vzdanie sa predkupného práva) nikdy nevykonal ani neschválil. Pri uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy tak došlo k porušeniu § 140 Občianskeho zákonníka a preto je tento úkon neplatný v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka, čoho sa jeho právny predchodca dovoľával a čoho sa dovoľáva aj on.

17. Záverom žalobca 3/ uviedol, že z opatrnosti prikladá vyhlásenie W.. O. Q., pôvodného zástupcu žalobcov (ktoré navrhoval opakovane ako dôkaz na pojednávaní dňa 29.6.2016 a ktoré súd prvej inštancie považoval za nadbytočné a odmietol takýto dôkaz vykonať), z ktorého vyplýva, že W.. Q. bol v čase podania žaloby oprávnený v tejto veci podať žalobu a zastupovať právneho predchodcu žalobcu 3/. Z opatrnosti tiež prikladá svoje čestné vyhlásenie, že jeho otec poveril W.. O. Q., aby za neho podal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu z 10.12.1999.

18. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dôkazy so znalosťou veci vyhodnotil jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti. Výsluch priamych aktérov tvrdenej relatívnej neplatnosti žalovaného právneho úkonu, nebohých R.. B. X. v postavení svedka a X.. L. W., ako právneho predchodcu žalobcu 3/, k zisteniu ich vôle pri zastupovaní pri výkone zákonného predkupného práva však vykonať nemohol, keďže smrťou fyzickej osoby subjekt práva zaniká. Objektívne a presvedčivo sa vysporiadal s navrhnutými listinnými dôkaznými prostriedkami; prihliadol na závery znaleckého dokazovania v samostatnom konaní. Pre objektívnu nemožnosť verifikácie získaných dôkazov s výpoveďami zomrelých a neexistenciu predloženia iných dôkazov v konaní, ktoré by zistené skutkové okolnosti prelomili/vyvrátili, súd prvej inštancie ani nemohol v konaní získať iný obraz skutkového deja, aký získal. Odvolateľ neuviedol, ktoré navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonal (okrem súdom nepripusteného návrhu odvolateľa uvedeného na strane 5 ods. 23 odvolania) a podľa jeho názoru mal vykonať; poukaz na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. je preto nedôvodný.

19. Žalovaný 1/ ďalej zdôraznil, že jadrom odvolania v 18 rokov trvajúcim konaní je nové skutkové tvrdenie odvolateľa, nový výklad obsahu a rozsahu plnomocenstva právneho predchodcu odvolateľa ako splnomocniteľa daného R.. B. X., ako splnomocnencovi, pričom dôkaz o existencii dohody o zastúpení medzi týmito osobami alebo samotná dohoda v tomto konaní nebola doteraz predložená. Plnomocenstvo len slúži tretím osobám na preukázanie práv a povinností, ktoré vzišli z dohody o zastupovaní medzi splnomocniteľom a splnomocneným. Čo sa týka určitosti predmetného plnomocenstva, mal za to, že nič nevyklučuje jeho platnú použiteľnosť aj pri výkone zákonného predkupného práva, tak ako sa to realizovalo v krokoch smerujúcich k odplatnému prevodu vlastníctva v konaní č. O.- XXXXX/XX. Z uvedeného predpokladal, že listinná podoba dohody o zastupovaní nikdy neexistovala/sa nezachovala a vôľu splnomocniteľa a splnomocnenca nie je možné v súčasnosti vierohodne zistiť, keďže ide o nežijúce osoby. Za danej dôkaznej situácie pokladal žalovaný 1/ nový procesný útok odvolateľa za účelové a obštrukčné tvrdenie, ktoré dlhodobo poškodzuje okrem iného právom chránenú ochranu dobromyseľnosti žalovanej 2/, ktorej bol právny úkon určený. Nestotožnil sa s tzv. novým reštrikčným prakticky nedokázateľným tvrdením odvolateľa, že obsah plnomocenstva mal splnomocneného R.. B. X. zaväzovať na úkony smerujúce výlučne k obnove podielového spoluvlastníctva; tento mal zaväzovať aj k úkonom, ktoré odôvodnil súd prvej inštancie. Odvolateľ v odvolaní okrem zmeny svojho výkladu plnomocenstva neuvádza z hľadiska novosti nič podstatné a presvedčivé, v čom konkrétnom súd prvej inštancie pri vykonaní dôkazov podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. pochybil; uvedený odvolací dôvod preto žalovaný 1/ považoval za neopodstatnený. Právne posúdenie veci v napadnutom rozsudku považoval naopak za očakávateľné, opodstatnené, správne, odôvodnené a presvedčivé. Právne posúdenie veci vychádza zo zistenia skutkového stavu, ktoré zistenia považoval v predmetnej dôkaznej situácii za úplné, spravodlivé a nevyvolávajúce objektívne pochybnosti.

20. Žalovaná 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdiť. Uviedla, že podstatou sporu a teda aj právneho posúdenia súdu prvej inštancie bolo vyhodnotenie úkonov vykonaných R.. B. X. v mene X.. L. W. - právneho predchodcu žalobcu 3/ na základe nedatovaného plnomocenstva, t.j. prehlásenie zo dňa 19.6.1998 a poverenie W.. O. Q. na podanie žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu. Podľa žalobcu 3/. R.. B. X. konal bez plnej moci, no v prípade podania žaloby vo veci sp. zn. 22C/142/1999 bol tento nedostatok dodatočne zhojený tým, že žalobca 3/ udelil procesnú plnú moc na zastupovanie v tomto konaní sp. zn. 11C/92/2013 svojmu súčasnému právnenému zástupcovi. Vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 22C/142/1999 ako aj následne vyčlenenému konaniu sp. zn. 11C/92/2013 žalovaná 2/ vždy tvrdila, že išlo o konanie bez plnomocenstva a za žiadnych okolností nemohlo dôjsť k odstráneniu tohto nedostatku udelením procesnej plnej moci žalobcom 3/ svojmu súčasnému právnenému zástupcovi. Súd prvej inštancie vyššie uvedené sporné otázky vyhodnotil tak, že podpísanie prehlásenia R.. B. X. predstavuje prekročenie reštitučnej plnej moci, no v zmysle vykonaných dôkazov nebol preukázaný nesúhlas X.. L. W. s takýmto prekročením

ani vedomosť žalovanej 2/ o takomto prekročení. Z vedeného dôvodu mal súd prvej inštancie za preukázané, že X.. L. W. v zmysle prehlásenia zo dňa 19.6.1998 súhlasil s prevodom spoluvlastníckeho podielu v bytovom dome zo žalovaného 1/ na žalovanú 2/, čo ho z hmotnoprávneho hľadiska diskvalifikovalo na podanie určovacej žaloby. Z uvedeného dôvodu sa súd prvej inštancie už nezaoberal posúdením poverenia, ktoré mal dať R.. B. X. v mene X.. L. W. W.. O. Q. na podanie určovacej žaloby ani tým, či nedostatok procesného splnomocnenia W.. O. Q. bolo možné dodatočne zohiť tým, že žalobca 3/ udelil procesné splnomocnenie v konaní sp. zn. 11C/92/2013 svojmu súčasnému právnenému zástupcovi. Tvrdenie, že W.. O. Q. dával poverenie na podanie žaloby priamo X.. L. W., žalobca 3/ prvý krát uviedol až v podanom odvolaní, takže týmto tvrdením sa súd prvej inštancie ani nemal možnosť zaoberať.

21. K odvolacej námietke ohľadom nevykonania navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie (vyhlásenie W.. O. Q. a čestné prehlásenie žalobcu 3/) žalovaná 2/ uviedla, že právny zástupca žalobcu 3/ žiadal odročiť pojednávanie dňa 29.6.2016 z dôvodu doloženia vyhlásenia B.. Q. o tom, že bol oprávnený podať určovaciu žalobu v mene právneho predchodcu žalobcu 3/. Súd prvej inštancie na tento návrh neprihliadol z dôvodu, že návrh na odročenie pojednávania bol podmienený; zároveň uviedol, že právny predchodca žalobcu 3/ ako aj samotný žalobca 3/ mali na uvedené od začatia konania či vylúčenia veci na samostatné konania dostatok časového priestoru. Podľa žalovanej 2/ žalobca 3/ neuviedol žiadne vážne dôvody, prečo ním navrhované dôkazy nebolo možné do súdneho spisu založiť pred posledným pojednávaním vo veci; neuviedol ani to, v akom smere malo byť prehlásenie B.. Q. podstatné pre rozhodnutie vo veci. Navyše je zrejmé, že ich založenie do spisu v rámci odvolacieho konania je podľa § 366 písm. d) C.s.p. neprípustné.

22. K odvolacej námietke ohľadom nesprávnych skutkových zistení žalovaná 2/ uviedla, že nie je zrejmé, na základe čoho sa žalobca 3/ domnieva, že jej musel byť dobre známy obsah reštitučnej plnej moci. R.. X. sa pri podpise prehlásenia touto plnou mocou neprezentoval a žalovaná 2/ sa iba spoliehala na to, že oprávnenie konať v mene X.. L. W. má, keďže ho na bytovej schôdzi akceptovali aj ostatní spoluvlastníci bytového domu. Ak teda súd prvej inštancie uviedol, že žalobca 3/ nepreukázal, že by žalovaná 2/ mala vedomosť o prekročení plnomocnenia R.. B. X., toto tvrdenie vychádza z riadne zisteného skutkového stavu, lebo takto vypovedala žalovaná 2/ a žalobca 3/ nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval opak.

23. K odvolacej námietke ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci žalovaná 2/ uviedla, že rešpektuje právny názor súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil konanie R.. X. ako prekročenie reštitučnej plnej moci a tento právny názor pokladá za názor správny. Obsah reštitučnej plnej moci bol totiž koncipovaný veľmi všeobecne a je možné len veľmi ťažko presne vyložiť, čo všetko sa má rozumieť pod pojmom „vybavovanie vrátenia bytu“ X.. L. W. v bytovom dome. Spoluvlastníci bytového domu si tento výraz vyložili tak, že akceptovali prítomnosť R.. X. na bytových schôdzach aj to, že vo vzťahu k vrátenému bytu R.. X. na týchto schôdzach hlasoval v mene X.. L. W.. Na jednej z takýchto bytových schôdzi podpísal R.. X. na žiadosť žalovanej 2/ v mene X.. L. W. aj prehlásenie. Žalovaná 2/ mu prehlásenie dala podpísať v dobrej viere, že je oprávnený konať v mene X.. L. W., reštitučná plná moc však jej osobne v tomto čase nebola predložená, aby sa s jej obsahom mohla oboznámiť.

24. Pokiaľ však ide o podanie určovacej žaloby, žalovaná 2/ bola počas celého prvostupňového konania toho istého názoru ako žalobca 3/, t.j. že R.. B. X. konal bez plnomocnenia. Žalobca 3/ až v odvolaní začal tvrdiť, že poverenie na podanie určovacej žaloby dal W.. O. Q. priamo X.. L. W., t.j. že to neurobil R.. B. X. na základe reštitučnej plnej moci. Pokiaľ by sa odvolací súd stotožnil s argumentáciou žalobcu 3/, že súd prvej inštancie podpísanie prehlásenia R.. X. nesprávne vyhodnotil ako prekročenie plnej moci bez naplnenia fikcie jej dodatočného schválenia, musí zároveň zodpovedať otázku, ktorou sa už súd prvej inštancie nezaoberal. Touto otázkou je posúdenie, či podanie určovacej žaloby W.. O. Q. bez procesného plnomocnenia bol nedostatok konania, ktorý mohol odstrániť žalobca 3/ tým, že udelil procesné plnomocnenie svojmu súčasnému právnenému zástupcovi. Splnomocnenie v konaní pred súdom môže totiž vyvolávať procesné účinky, no ide vždy o jednostranný hmotnoprávny úkon vykonaný v zmysle Občianskeho zákonníka. Rovnako tak ratihabícia splnomocnenia, resp. konania splnomocnenca nad rámec splnomocnenia alebo konania bez splnomocnenia, sa riadi výlučne Občianskym zákonníkom. Za danej situácie súd musí posúdiť dve alternatívy a to či W.. O. Q. na podanie žaloby poveril priamo X.. L. W. alebo R.. O. (správne B. - pozn. odvolacieho súdu) X. na základe reštitučnej plnej moci. V rámci prvostupňového konania žalobca 3/ nijako nepreukázal, že by na podanie určovacej žaloby poveril W.. O. Q. priamo X.. L. W.. V prípade, ak W.. O. Q. mal poveriť na podanie určovacej žaloby R.. B.

X. v mene X.. L. W. na základe reštitučnej plnej moci, išlo o konanie bez plnomocenstva (táto otázka je medzi stranami nesporná). Reštitučnú plnú moc totiž pri akomkoľvek extenzívnom výklade nie je možné pokladať za procesnú plnú moc na podanie určovacej žaloby k úplne inému bytu v bytovom dome. V čase, keď žalobca 3/ udelil procesnú plnú moc svojmu terajšiemu právnomu zástupcovi v tomto spore, jeho právny predchodca X.. L. W. ako splnomocniteľ a vystaviteľ reštitučnej plnej moci ako aj R.. B. X. ako splnomocnenec boli už po smrti. Pokiaľ by teda reštitučná plná moc nezanikla už v r. 1995 ako tvrdí žalobca 3/, v zmysle § 33b ods. 1, písm. a) Občianskeho zákonníka, by zanikla určite v čase smrti X.. L. W. (r. 2006) v zmysle § 33b ods. 1 písm. b) Občianskeho zákonníka. Ak teda W.. O. Q. podával určovaciu žalobu v mene X.. L. W. bez plnomocenstva, v takomto prípade je konanie bývalého právneho zástupcu (W.. O. Q.) možné posudzovať jedine podľa § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. platí, že tento konal vo vlastnom mene. To isté by platilo vo vzťahu medzi X.. L. W. a R.. B. X., pokiaľ by W.. O. Q. mal poveriť na podanie určovacej žaloby B.. X. na základe reštitučnej plnej moci. Keďže až do ratihabície splnomocnenia sa konanie splnomocnenca pokladá za konanie v jeho mene (§ 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka), je nevyhnutné, aby nedostatky konania (dodatočné schválenie konania bez plnej moci) boli odstránené v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote. Právny predchodca žalobcu 3/ X.. L. W., zosnulý v r. 2006, bol teda povinný dodatočne schváliť konanie W.. O. Q., prípadne R.. B. X., v lehote troch rokov odo dňa realizácie právneho úkonu medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/, ktorého relatívna neplatnosť sa určovacou žalobou napádala. Keďže tak v stanovenej premlčacej dobe neučinil, platí, že W.. O. Q. podal určovaciu žalobu vo svojom mene ako neoprávnená osoba v zmysle § 32 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná 2/ ďalej uviedla, že nespochybnuje, že nedostatok procesnej plnej moci na podanie určovacej žaloby je odstrániteľným nedostatkom podmienok konania. Pokiaľ však uplatnenie práva podlieha premlčaniu, tento odstrániteľný nedostatok konania musí byť odstránený v rámci plynutia premlčacej doby na uplatnenie práva v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka a musí byť odstránený oprávnenou osobou. Ani jedna z týchto podmienok v danom prípade splnená nebola. Žalobca 3/ až v odvolaní začal tvrdiť, že W.. O. Q. mal poverenie na podanie žaloby priamo od právneho predchodcu žalobcu 3/. Za týmto účelom založil žalobca 3/ v rámci odvolacieho konania do spisu nové dôkazy a to prehlásenie W.. O. Q. a samotného žalobcu 3/. Bez ohľadu na neprípustnosť takto oneskoreného doplnenia dokazovania zo strany žalobcu 3/ uvedené prehlásenia nemôžu mať vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci samej žiadny právny význam. Poverenie na podanie určovacej žaloby musí byť preukázané oprávnenou osobou. Ak údajný splnomocniteľ zomrel v r. 2006, nie je možné nahrádzať jeho neexistujúci prejav vôle dodatočnými vyhláseniami tretích osôb. Z vyššie uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že v prípade nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu k bytovému domu žalovanou 2/ v súčasnosti neexistuje žiadna námietka relatívnej neplatnosti zo strany žalobcu 3/, resp. jeho právneho predchodcu, ktorá by bola vznesená v zákonom stanovenej premlčacej lehote. Napriek tomu žalobca 3/ odkazoval na takúto neexistujúcu námietku aj v súvisiacom konaní pred súdom prvej inštancie sp. zn. 16C/26/2013 a žiadal, aby túto námietku súd prvej inštancie v súvisiacom konaní posúdil ako tzv. predbežnú otázku. Uvedenú predbežnú otázku súd prvej inštancie v súvisiacom rozsudku sp. zn. 16C/26/2013, zo dňa 8.4.2016 (zatiaľ neprávoplatnom), posúdil nasledovne: „Nebolo preukázané dodatočné schválenie prekročenia plnomocenstva a vzhľadom k úmrtiu právneho predchodcu odporcu 8/ (v tomto prípade žalobcu 3/), došlo k zániku uvedeného plnomocenstva“.

25. Žalobca 3/ v replike k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že vzhľadom na obsah splnomocnenia udeleného R.. X. nie je na mieste označovať jeho výklad splnomocnenia za reštriktívny; predmetné splnomocnenie nemožno vnímať ako akési generálne plnomocnenstvo; z textu splnomocnenia nijako nevyplýva, že by sa malo vzťahovať na akékoľvek iné úkony okrem úkonov týkajúcich sa prinávratenia vlastníctva k bytu. Žalovaná 2/ nemohla byť za daných okolností dobromyseľná vo vzťahu ku konaniu R.. X.. Ak by jej totiž bol obsah predmetného splnomocnenia známy, dobromyseľnou byť nemohla vzhľadom na obsah splnomocnenia (reštitučná plná moc vs. predkupné právo v zásade k inému bytu). Ak by jej nebol obsah predmetného splnomocnenia známy, rovnako dobromyseľnou byť nemohla vzhľadom na absenciu jej vedomosti o tom, či vôbec a prípadne v akom rozsahu je R.. X. oprávnený zastupovať právneho predchodcu žalobcu 3/. Lahkovážne správanie sa žalovanej 2/ (napr. neoboznámenie sa s obsahom splnomocnenia, nevyžiadanie si kópie splnomocnenia a pod.) nemôže založiť jej dobromyseľnosť. Podľa žalovaného 3/ tak nie je možné na predmetné splnomocnenie (vzhľadom na jeho zánik a jasne vymedzený obsah) nazerať ako na riadne splnomocnenie oprávňujúce R.. X. konať za právneho predchodcu žalobcu 3/ vo veci vzdania sa predkupného práva spoluvlastníka. Akceptovanie R.. X. na bytových schôdzach tretími osobami a subjektívne vnímanie R.. X. žalovanou 2/ ako zástupcu právneho predchodcu žalobcu 3/ v akýchkoľvek veciach, v akomkoľvek časovom rozpätí, bez vyžiadania

si splnomocnenia aspoň na nahliadnutie, bez vyžiadania si kópie splnomocnenia alebo bez preverenia si skutočností u právneho predchodcu žalobcu 3/, nemožno označiť konanie žalovanej 2/ za konanie v dobrej viere. Neopatrnosť žalovanej 2/ vo vzťahu k predkupnému právu právneho predchodcu žalobcu 3/ nemôže byť v konečnom dôsledku na škodu právneho predchodcu žalobcu 3/, resp. na škodu žalobcu 3/.

26. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil v súlade s § 219 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 378 ods. 1 C.s.p.

27. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 C.s.p.).

28. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p., t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, odvolací súd konštatuje, že jediným dôkazom, ktorý právny zástupca žalobcu 3/ navrhol na pojednávaní dňa 29.6.2016, bolo vyhlásenie právneho nástupcu pôvodného splnomocnenca (správne splnomocniteľa - pozn. odv. súdu), že sa k právnemu úkonu týkajúceho sa podania žaloby pridáva a súhlasí s tým. Uvedený návrh bol však podmienený s tým, že ak má súd prvej inštancie za nepochybné, že právny zástupca bol oprávnený podať žalobu, nežiada o odročenie pojednávania za účelom zabezpečenia označeného dôkazu. Ak teda súd prvej inštancie ďalej konal a vo veci samej rozhodol na uvedenom pojednávaní, nie je zrejmé, prečo žalobca 3/ namieta nevykonanie označeného dôkazu, prečo označený dôkaz bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 266 písm. d) C.s.p.) a ako by mal označený dôkaz zmeniť závery súdu prvej inštancie, na základe ktorých zamietol žalobu. Podľa založeného čestného vyhlásenia totiž žalobca 3/ dňa 8.8.2016 vyhlásil, že jeho otec poveril W. O. Q., aby za neho podal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu z 10.12.1999. Ak súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol, nebol označený dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, čo samotné zakladá nedôvodnosť uplatneného odvolacieho dôvodu. Zároveň, a to sa týka aj založeného vyhlásenia W. O. Q. zo dňa 10.8.2016, podľa ktorého menovaný vyhlasuje, že bol oprávnený podať i v mene právneho predchodcu žalobcu 3/ predmetnú žalobu, žalobca 3/ neuviedol v odvolaní žiadne dôvody prípustnosti založených listín ako prostriedkov procesného útoku v odvolacom konaní; podľa obsahu uplatnenej novoty by do úvahy prichádzali novoty jedine podľa § 366 písm. d) C.s.p., teda že ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalobca 3/ teda neodôvodnil a nepreukázal, prečo uvedené dôkazné prostriedky bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie; povaha založených listín pritom nenasvedčuje tomu, že by išlo o listiny, ktoré by žalobca 3/ z objektívnych príčin nemohol zabezpečiť v konaní pred súdom prvej inštancie. Na základe uvedeného bolo potrebné dospieť k záveru, že na prostriedky procesného úkonu uplatnené žalobcom 3/ až v odvolaní nemohol odvolací súd, viazaný zásadou koncentrácie sporového konania, zohľadňujúc pritom dikciu § 366 C.s.p., prihliadať.

29. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. V skúmanej veci dospel odvolací súd k záveru, že uvedený odvolací dôvod naplnený nebol. Napadnutému rozsudku nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplývali, ani inak nevyšli v priebehu konania najavo, že by

opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení Civilného sporového poriadku.

30. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd konštatuje, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd nezistil existenciu namietanej vady. Konajúci súd aplikoval na zistený skutkový stav správne právne normy a tieto i správne interpretoval.

31. Žalobca 3/ založil časť odvolacej argumentácie na tvrdení, že plnomocenstvo udelené R.. B. X. zaniklo v súlade s § 33b ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené, t.j. v roku 1995, kedy jeho právny predchodca nadobudol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti; vo vzťahu k prehláseniu zo dňa 19.6.1998 sa tak jedná o konanie za iného bez plnomocenstva. K tejto argumentácii odvolací súd uvádza, že prezentované skutkové tvrdenie o zániku plnomocenstva vykonaním úkonu bolo v konaní prvýkrát uplatnené až v odvolacom konaní. Hoci uplatnenie prostriedkov procesného útoku či procesnej obrany, ktoré neboli dosiaľ uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, až v odvolacom konaní, nie je zo zákona vylúčené, možnosť prihladenia na také argumenty či námietky je v sporovom konaní viazaná na splnenie podmienok prípustnosti novôt v odvolacom konaní upravených v § 366 C.s.p. (v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). Žalobca 3/ neuviedol v odvolaní žiadne dôvody prípustnosti tvrdenej novoty; podľa obsahu uplatnenej novoty by do úvahy prichádzali novoty jedine podľa § 366 písm. d) C.s.p., teda že ich bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (podľa obsahu nového skutkového tvrdenia pre jeho predloženie až v tomto štádiu konania prípustnosť uplatnenej novoty v zmysle § 366 písm. a) až c) C.s.p. neprichádza do úvahy). Žalobca 3/ teda neodôvodnil a nepreukázal, prečo svoje nové skutkové tvrdenie o zániku plnomocenstva vykonaním úkonu, na ktoré bolo obmedzené, bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie; povaha uplatneného nového skutkového tvrdenia pritom nenasvedčuje tomu, že by išlo o skutočnosti nové, z objektívnych príčin žalobcovi 3/ neznáme, nedostupné alebo inak nezistiteľné. Na základe uvedeného bolo potrebné dospieť k záveru, že na prostriedky procesného útoku uplatnené žalobcom 3/ až v odvolaní nemohol odvolací súd, viazaný zásadou koncentrácie sporového konania, zohľadňujú pritom dikciu § 366 C.s.p., prihliadať.

32. Odhliadnuc od uvedeného výkladu je však potrebné zdôrazniť, že na základe plnomocenstva, ktorým právny predchodca žalobcu 3/ splnomocnil R.. B. X., aby za neho vybavoval vrátenie jeho bytu v Z. na K. U.. X (1/8 domového podielu), osvedčeného dňa 27.12.1990, zastupoval R.. X. splnomocniteľa nielen pri podpise prehlásenia zo dňa 19.6.1998, ale aj na schôdzkach vlastníkov a nájomcov označeného bytového domu (napr. v dňoch 17.4.1997, 18.11.1997, 30.9.1999), či pri podpisovaní plnomocenstiev správkyňi domu k prevzatiu nebytových priestorov (dňa 30.9.1999, 12.10.1999). Rovnako uvedené plnomocenstvo tvorilo jednu z príloh predmetnej žaloby; ak by právny predchodca žalobcu 3/ skutočne priamo poveril W.. O. Q., aby za neho podal predmetnú žalobu (ako tvrdil žalobca 3/ v odvolaní), bolo by pripojenie plnomocenstva R.. X. nelogické, nadbytočné a v priamom rozpore s podpisom R.. X. na splnomocnení pre W.. O. Q. zo dňa 30.9.1999. Ako uviedol už súd prvej inštancie, právny predchodca žalobcu 3/ v priebehu konania nenamietal, že by R.. X. prekročil splnomocnenie, ktoré mu udelil. Neuvádza sa to ani v žalobe; podanie žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu pre nesplnenie si ponukovej povinnosti nemožno považovať za prejav nesúhlasu s prehlásením súhlasu na odkúpenie bytu jeho užívateľkou. Samotný žalobca 3/ tvrdil, že R.. X. prekročil splnomocnenie, ktoré mu udelil jeho právny predchodca. Zo špecifikovaného rozsahu plnomocenstva R.. X. je zrejmé, že tento nie je vymedzený a obmedzený výlučne na jeden úkon. Pod vybavovaním vrátenia bytu či 1/8 domového podielu je možné rozumieť dlhodobejší proces, pod ktorý nielen splnomocnenec, ale i ďalší spoluvlastníci bytového domu, bez akýchkoľvek pochybností zahrnuli o.i. zastupovanie

právneho predchodcu na schôdzach bytového domu a pri právnych úkonoch týkajúcich sa bytového domu (preukázané vykonaným dokazovaním). Uvedené konštatovanie možno vzťahovať aj na právneho predchodcu žalobcu 3/; v opačnom prípade by bolo otázne, ako by mienil zabezpečovať veci týkajúce sa správy svojho spoluvlastníckeho podielu v tom rozsahu, ako to za neho zabezpečoval jeho zástupca.

33. Záverom odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s procesnou argumentáciou strán sporu, vychádzajúc z konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, akých nárokov sa žalobca v konaní domáhal, aké dôkazné prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strany použili; ďalej vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, vyjadril sa k procesu vykonaného dokazovania a vysvetlil, ako vec právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje závery zrozumiteľne v napadnutom rozsudku odôvodnil, čím naplnil požiadavky kladené na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd pripomína, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktorým súd objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia a vysporiadal sa s dôvodnosťou relevantných argumentov strán sporu, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému 1/ proti žalobcovi 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto mu nevznikli. Žalovanej 2/ proti žalobcovi 3/ priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).